

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

8. november 2023

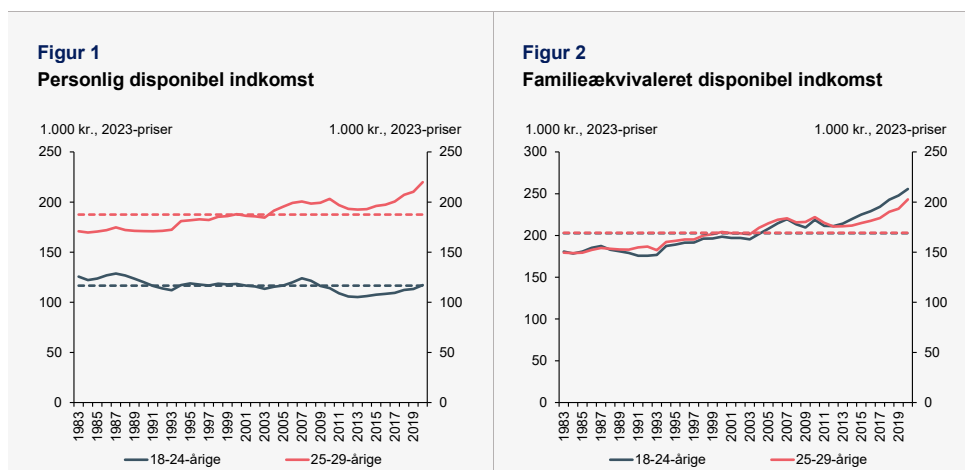
Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 8 (Alm. del) af 11. oktober 2023 stillet efter ønske fra Christina Olumeko (ALT)

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse om udviklingen i reale disponible indkomster for unge mellem henholdsvis 18-24 år og 25-29 år fra 1982 til i 2022 (eller seneste år med opdaterede tal) med intervaller på maksimalt 10 år, opgjort henholdsvis inkl. studerende og ekskl. studerende? I svaret bedes den reale disponible indkomst for hvert interval endvidere oplyst efter boligudgifter.

Svar

Den reale disponible indkomst for unge i alderen 18-24 år har været relativt konstant hen over perioden fra 1983 til 2020, dog med et fald fra 2007 til 2013, hvor den reale disponible indkomst var på det laveste niveau. Siden 2013 er den reale disponible indkomst for de 18-24-årige steget, så den i 2020 ligger på et niveau med gennemsnittet for hele perioden, *jf. den blå kurve i figur 1*.

Anm.: Personerne er afgrænset efter alder ultimo året.

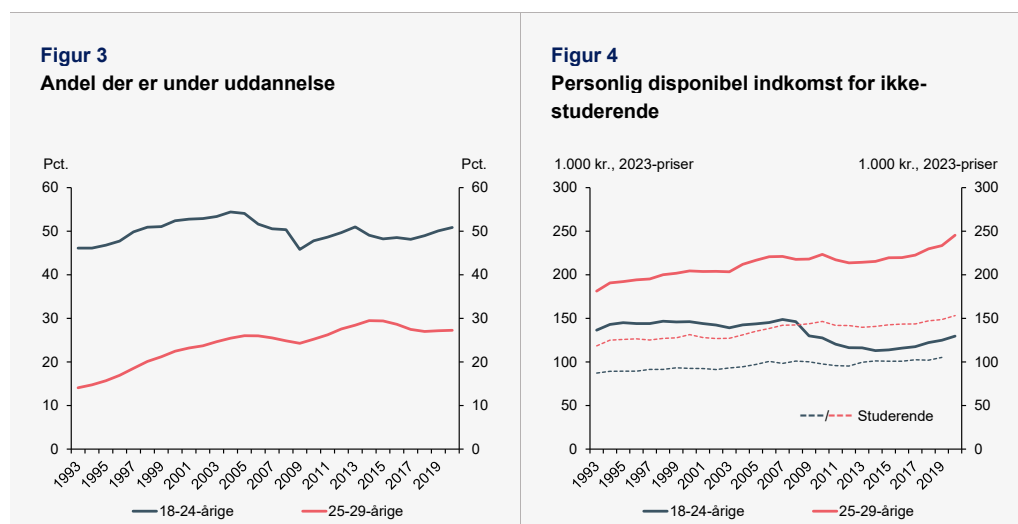
Kilde: Beregninger på basis af en stikprøve på 3,3 pct. af befolkningen (1983-1992) hhv. 33,3 pct. af befolkningen (1993-2020).

For de 25-29-årige er den reale disponible indkomst steget med knap 50.000 kr. (2023-prisniveau), svarende til en stigning på knap 30 pct., over perioden fra 1983 til 2020, *jf. den røde kurve i figur 1.*

Udviklingen i de personlige disponible indkomster kan afspejle en række sammenhængseffekter, herunder ændringer i andelen i beskæftigelse, andelen af enlige og andelen, der er hjemmeboende. De individuelle disponible indkomster er derudover typisk ikke retvisende for personernes reelle forbrugsmuligheder. I forbindelse med indkomstfordelingsanalyser tages der således typisk udgangspunkt i personernes familieækvivalerede disponible indkomster, dvs. hvor familiens samlede disponible indkomst er fordelt ligeligt på familiens medlemmer og der er indregnet en stordriftsfordel ved at være flere om at dele de fælles udgifter.

Tages der udgangspunkt i de familieækvivalerede disponible indkomster, som i højere grad end de individuelle disponible indkomster vurderes at afspejle personernes reelle forbrugsmuligheder, er indkomstniveauet og udviklingen for de 18-24-årige omtrent på niveau med de 25-29-årige, *jf. figur 2.*

At den personlige disponible indkomst for 18-24-årige er lavere end for de 25-29-årige i gennemsnit kan bl.a. hænge sammen med, at en betydelig større andel af de 18-24-årige end blandt de 25-29-årige er i gang med en uddannelse. Hvor det blandt de 18-24-årige er omkring halvdelen, der er under uddannelse, er det omkring hver fjerde eller hver femte blandt de 25-29-årige, *jf. figur 3.*

Anm.: Studerende er afgrænset som personer, der i mindst 5 måneder (150 dage) af det pågældende år har været igang med en uddannelse. De stiplede linjer i figur 4 afspejler niveauet for studerende i aldersgruppen.

Kilde: Beregninger på basis af registerdata fra Danmarks Statistik (figur 3) samt en stikprøve på 33,3 pct. af befolkningen (figur 4).

Når der her alene betragtes perioden fra 1993 til 2020 skyldes det datamæssige udfordringer med at koble indkomstoplysningerne med en konsistent afgrænsning af studerende over tid.

Ikke-studerende har generelt en højere disponibel indkomst end studerende. Den disponible realindkomst for 18-24-årige, der ikke er studerende, er op til 56.000 kr. (2023-priser) højere end den disponible indkomst for studerende i aldersgruppen. Forskellen mellem den personlige disponible realindkomst for 18-24-årige studerende og ikke-studerende har været relativt konstant over perioden fra 1993 til 2008, hvorefter forskellen er indsnævret, *jf. figur 4*.

Faldet i disponibel realindkomst for de 18-24-årige ikke-studerende fra 2008 til 2013 skal ses i sammenhæng med en faldende beskæftigelsesandel og en stigning i andelen af ledige, herunder kontanthjælpsmodtagere, samt i andelen af personer uden for arbejdsstyrken.

Den personlige disponible realindkomst for 25-29-årige ikke-studerende har været stigende over perioden fra 1993 til 2020, hvor den er steget med knap 64.000 kr. (2023-priser), svarende til en stigning på 35 pct. For de 25-29-årige studerende har stigningen i den personlige disponible realindkomst været mindre, idet der her har været en stigning på knap 35.000 kr. (2023-priser), svarende til knap 30 pct. Modsat udviklingen for de 18-24-årige er forskellen mellem den personlige disponible realindkomst for 25-29-årige studerende og ikke-studerende således udvidet over perioden.

25-29-årige ikke-studerende har gennemsnitlig set en højere personlig disponibel realindkomst end de 18-24-årige ikke-studerende, hvilket bl.a. skal ses i sammenhæng med et højere uddannelsesniveau samt at den andel, der ikke har et højere uddannelsesniveau, har længere anciennitet på arbejdsmarkedet.

De disponible indkomster er opgjort før boligudgifter, herunder med inkludering af et beregnet tillæg til indkomsten for ejere¹ for at få et indkomstbegreb, der er sammenlignelig med lejernes før husleje. Der vurderes ikke at være tilstrækkelig dækkende huslejeoplysninger til at opgøre en disponibel indkomst efter boligudgifter, idet der reelt kun findes detaljerede huslejeoplysninger for husstande, der modtager boligstøtte. Dertil kommer, at det kan være svært at tolke på en disponibel indkomst efter udgifter til bolig, idet en person med meget høj indkomst, der har valgt at bosætte sig rigtig dyrt, kan komme til at se relativt fattig ud. Boligen kan i det tilfælde betragtes som en del af forbrugsbeslutningen. Omvendt repræsenterer boligen et forbrug, der normalt ikke kan fravælges, hvilket kunne tale for at en opgørelse af den disponible indkomst efter husleje optimalt set skulle tage afsæt i udgiften til en passende bolig og ikke den faktiske husleje. Finansministeriet har imidlertid heller ikke umiddelbart et grundlag for at skønne over udgifterne til en passende bolig.

Det har således til svaret ikke været muligt at opgøre en udvikling i de unges disponible indkomster efter boligudgifter.

¹ Konkret opgøres der et imputeret afkast af ejerbolig, svarende til 4 pct. af ejendomsværdien, som tillægges indkomsten.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister